

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

KANONISMΟΙ

KANONISMΟΣ (ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθ. 237/2014 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Δεκεμβρίου 2013

για τη θέσπιση μηχανισμού συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 203,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο Μηχανισμός συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας που συνεστήθη με τον Κανονισμό (Ευρατόμ) αριθ. 300/2007 του Συμβουλίου ⁽²⁾ αποτελεί έναν από τους μηχανισμούς για την άμεση στήριξη των εξωτερικών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.
- (2) Η Ένωση αποτελεί σημαντικό φορέα παροχής οικονομικής, χρηματοδοτικής, τεχνικής, ανθρωπιστικής και μακροοικονομικής βοήθειας σε τρίτες χώρες. Ο παρών κανονισμός αποτελεί τμήμα του πλαισίου που καταρτίστηκε για τον σχεδιασμό της συνεργασίας και την παροχή βοήθειας με σκοπό να στηριχθούν η προώθηση υψηλού επιπέδου πυρηνικής ασφάλειας και προστασίας από τις ακτινοβολίες και η εφαρμογή αποτελεσματικών και αποδοτικών διασφαλίσεων για το πυρηνικό υλικό σε τρίτες χώρες.
- (3) Το ατύχημα του Τσερνομπίλ το 1986 υπογράμμισε την παγκόσμια σημασία της πυρηνικής ασφάλειας. Το ατύχημα του Φουκουσίμα Νταϊτσί το 2011 επιβεβαίωσε την ανάγκη να συνεχιστούν οι προσπάθειες για τη βελτίωση της πυρηνικής ασφάλειας ώστε να φτάσει τα υψηλότερα δυνατά πρότυπα. Προκειμένου να δημιουργήσει τους όρους ασφάλειας που είναι αναγκαίοι ώστε να εξαλειφθούν οι κίνδυνοι για τη ζωή και την υγεία των λαών, η Κοινότητα θα πρέπει

να είναι ικανή να υποστηρίξει την πυρηνική ασφάλεια σε τρίτες χώρες.

- (4) Ενεργώντας στο πλαίσιο κοινών πολιτικών και στρατηγικών με τα κράτη μέλη της, η Ένωση είναι η μόνη που διαθέτει την «κρίσιμη μάζα» ώστε να ανταποκριθεί στις παγκόσμιες προκλήσεις και επίσης είναι η πλέον κατάλληλη για να συντονίσει τη συνεργασία με τρίτες χώρες.
- (5) Με την απόφαση 1999/819/Ευρατόμ ⁽³⁾ της Επιτροπής, η Κοινότητα προσχώρησε στη σύμβαση του 1994 για την πυρηνική ασφάλεια. Με την απόφαση 2005/510/Ευρατόμ ⁽⁴⁾ της Επιτροπής, η Κοινότητα προσχώρησε επίσης στη Διεθνή κοινή σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων.
- (6) Με σκοπό τη διατήρηση και προώθηση της διαρκούς βελτίωσης της πυρηνικής ασφάλειας και του κανονισμού που την διέπει, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία 2009/71/Ευρατόμ ⁽⁵⁾, και την οδηγία 2011/70/Ευρατόμ ⁽⁶⁾. Οι οδηγίες αυτές και τα υψηλά πρότυπα πυρηνικής ασφάλειας και διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων και αναλωμένων καυσίμων που εφαρμόζονται στην Κοινότητα αποτελούν παραδείγματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να ενθαρρύνουν τρίτες χώρες να υιοθετήσουν εξίσου υψηλά πρότυπα.
- (7) Η προώθηση ρυθμιστικών και άλλων μορφών συνεργασίας με αναδυόμενες οικονομίες, καθώς και η προώθηση των προσεγγίσεων, κανόνων, προτύπων και πρακτικών της Ένωσης είναι στόχοι εξωτερικής πολιτικής της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

⁽³⁾ Απόφαση 1999/819/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ) στη σύμβαση του 1994 για την πυρηνική ασφάλεια (ΕΕ L 318, 11.12.1999, σ. 20).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2005/510/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2005, όσον αφορά την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στην «κοινή σύμβαση για την ασφάλεια της διαχείρισης αναλωμένων καυσίμων και για την ασφάλεια της διαχείρισης ραδιενεργών αποβλήτων» (ΕΕ L 185, 16.7.2005, σ. 33).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2009/71/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, περί θέσπισης κοινοτικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια πυρηνικών εγκαταστάσεων (ΕΕ L 172, 2.7.2009, σ. 18).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων (ΕΕ L 199, 2.8.2011, σ. 48).

⁽¹⁾ Γνώμη της 19ης Νοεμβρίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Κανονισμός (Ευρατόμ) αριθ. 300/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Φεβρουαρίου 2007, για τη θέσπιση μηχανισμού συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας (ΕΕ L 81 της 22.3.2007, σ. 1).

- (8) Τα κράτη μέλη της Κοινότητας έχουν υπογράψει τη Συνθήκη περί μη διαδόσεως των πυρηνικών όπλων και το σχετικό πρόσθετο πρωτόκολλο.
- (9) Η Κοινότητα επιδιώκει ήδη στενή συνεργασία, σύμφωνα με το κεφάλαιο 10 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ατομικής ενέργειας (συνθήκη Ευρατόμ), με τον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ), όσον αφορά τις διασφαλίσεις για το πυρηνικό υλικό, στο πλαίσιο της προώθησης των στόχων του Κεφαλαίου 7 του Τίτλου 2 της Συνθήκης Ευρατόμ) και όσον αφορά την πυρηνική ασφάλεια.
- (10) Υπάρχουν ορισμένοι διεθνείς οργανισμοί και προγράμματα που επιδιώκουν στόχους παρόμοιους με τους στόχους του παρόντος κανονισμού, όπως ο ΔΟΑΕ, ο Οργανισμός για τη διεθνή συνεργασία και ανάπτυξη/Οργανισμός πυρηνικής ενέργειας (ΟΟΣΑ/ΟΠΕ), η Ευρωπαϊκή τράπεζα ανοικοδόμησης και ανάπτυξης (ΕΤΑΑ) και η Northern Dimension Environmental Partnership (NDEP).
- (11) Υπάρχει ιδιαίτερη ανάγκη η Κοινότητα να εξακολουθήσει τις προσπάθειές της για την εφαρμογή αποτελεσματικών διασφαλίσεων για το πυρηνικό υλικό σε τρίτες χώρες, αξιοποιώντας τις δικές της δράσεις διασφάλισης εντός της Ένωσης.
- (12) Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα πρέπει να συμβουλευθεί την Ομάδα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών σε θέματα πυρηνικής ασφάλειας (ENSREG) πριν από την διαμόρφωση και υιοθέτηση του εγγράφου στρατηγικής και πολυετών ενδεικτικών προγραμμάτων. Τα προγράμματα δράσης πρέπει να βασίζονται σε διαβουλεύσεις, εφόσον απαιτούνται, με τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές των κρατών μελών, καθώς και διάλογο με τις χώρες εταίρους.
- (13) Τα μέτρα στήριξης των στόχων του παρόντος κανονισμού θα πρέπει επίσης να στηριχθούν με την αξιοποίηση περαιτέρω συνεργιών με τις άμεσες και έμμεσες δράσεις των προγραμμάτων-πλαισίων της Ευρατόμ στον τομέα της πυρηνικής έρευνας και κατάρτισης.
- (14) Εξυπακούεται ότι η ευθύνη για την ασφάλεια της εγκατάστασης εναπόκειται στον φορέα εκμετάλλευσης και στο κράτος που έχει τη δικαιοδοσία επί της εγκατάστασης.
- (15) Ενώ οι ανάγκες χρηματοδότησης της εξωτερικής βοήθειας της Ένωσης αυξάνονται συνεχώς, οι διαθέσιμοι προς τον σκοπό αυτό πόροι περιορίζονται λόγω της οικονομικής και δημοσιονομικής κατάστασης της Ένωσης. Η Επιτροπή θα πρέπει, συνεπώς, να επιδιώξει την αποδοτικότερη δυνατή χρήση των διαθέσιμων πόρων, προσφεύγοντας ιδίως σε χρηματοδοτικά μέσα που έχουν αποτέλεσμα μόχλευσης. Αυτό το αποτέλεσμα μόχλευσης αυξάνεται, όταν παρέχεται η δυνατότητα χρησιμοποίησης και επαναχρησιμοποίησης των κεφαλαίων που επενδύονται και κινητοποιούνται από τα χρηματοδοτικά μέσα.
- (16) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή.
- (17) Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες που αφορούν τον προγραμματισμό και τη χρηματοδότηση δράσεων που υποστηρίζονται βάσει του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 ⁽¹⁾ που θα πρέπει να ισχύει για το σκοπό του παρόντος κανονισμού, αν και δεν αναφέρει το άρθρο 106α της Συνθήκης Ευρατόμ. Λαμβάνοντας υπόψη τη φύση αυτών των εκτελεστικών πράξεων, και ιδίως τον πολιτικό προσανατολισμό τους ή τις δημοσιονομικές επιπτώσεις τους, πρέπει για την έκδοσή τους να εφαρμόζεται κατ' αρχήν η διαδικασία εξέτασης του ανωτέρω κανονισμού, με εξαίρεση τα τεχνικά μέτρα εφαρμογής μικρότερης δημοσιονομικής κλίμακας. Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει αμέσως εφαρμοστέες εκτελεστικές πράξεις όταν επιβάλλεται για λόγους επείγοντος, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όπως πυρηνικό ατύχημα ή ατύχημα με διαρροή ραδιενέργειας (συμπεριλαμβανομένης της έκθεσης λόγω ατυχήματος), η ανάγκη έγκαιρης αντίδρασης της Κοινότητας για τον μετριασμό των συνεπειών.
- (18) Οι κανόνες και οι διαδικασίες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 236/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ θα πρέπει να ισχύουν για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, όπου αρμόζει.
- (19) Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, εξακολουθούν να εξυπηρετούνται από ενιαίο θεσμικό πλαίσιο. Είναι, ως εκ τούτου, άκρως απαραίτητο να εξασφαλισθεί συνοχή μεταξύ της εξωτερικής δράσεως αμοιτέρων. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης πρέπει να συμμετέχει, όπου αρμόζει, στον προγραμματισμό του μηχανισμού αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 9 της απόφασης 2010/427/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽³⁾.
- (20) Η Ένωση θα πρέπει να επιδιώκει την αποτελεσματικότερη χρήση των διαθέσιμων πόρων προκειμένου να βελτιστοποιήσει τα αποτελέσματα της εξωτερικής δράσης της. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της συνοχής και της συμπληρωματικότητας των μηχανισμών εξωτερικής δράσης, καθώς και με τη δημιουργία συνεργιών μεταξύ του παρόντος μηχανισμού, άλλων μηχανισμών εξωτερικής δράσης και άλλων πολιτικών της Ένωσης. Θα πρέπει δε περαιτέρω να συνεπάγεται αμοιβαία ενίσχυση των προγραμμάτων που καταρτίζονται στο πλαίσιο αυτών των μηχανισμών.
- (21) Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό (Ευρατόμ) αριθ. 300/2007, που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2013,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55, 28.2.2011, σ. 13).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 236/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11 Μαρτίου 2014 για τη θέσπιση κοινών κανόνων και διαδικασιών για την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας περί εξωτερικής δράσης (Βλ. σελίδα 95 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

⁽³⁾ Απόφαση 2010/427 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΕ L 201 της 3.8.2010, σ. 30).

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Γενικός στόχος

Η Ένωση χρηματοδοτεί μέτρα για τη στήριξη της προώθησης υψηλού επιπέδου πυρηνικής ασφάλειας και προστασίας από τις ακτινοβολίες και της εφαρμογής αποτελεσματικών και αποδοτικών διασφαλίσεων για το πυρηνικό υλικό σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ειδικοί στόχοι

Η συνεργασία στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού επιδιώκει τους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

- 1) Προώθηση αποτελεσματικής νοσοτροπίας πυρηνικής ασφάλειας και εφαρμογή των υψηλότερων προτύπων πυρηνικής ασφάλειας και προστασίας από τις ακτινοβολίες, και διαρκής βελτίωση της πυρηνικής ασφάλειας.
- 2) Υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, ήτοι μεταφορά, προκαταρκτική κατεργασία, κατεργασία, επεξεργασία, αποθήκευση και διάθεση, παροπλισμός και αποκατάσταση πρώην πυρηνικών εγκαταστάσεων.
- 3) Δημιουργία πλαισίων και μεθόδων για την εφαρμογή αποτελεσματικών και αποδοτικών διασφαλίσεων για το πυρηνικό υλικό σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 3

Ειδικά μέτρα

1. Ο στόχος που αναφέρεται στο σημείο 1 του άρθρου 2 πρέπει να επιδιωχθεί, ιδίως, μέσω των ακόλουθων μέτρων:

- α) στήριξη των ρυθμιστικών αρχών, των οργανισμών τεχνικής υποστήριξης, και
- β) ενίσχυση του ρυθμιστικού πλαισίου, ιδίως όσον αφορά τους δραστηριότητες επανεξέτασης και αξιολόγησης, αδειοδότησης και εποπτείας των πυρηνικών σταθμών και άλλων πυρηνικών εγκαταστάσεων,
- γ) προώθηση αποτελεσματικών ρυθμιστικών πλαισίων, διαδικασιών και συστημάτων για την εξασφάλιση κατάλληλης προστασίας από τους ιοντίζουσες ακτινοβολίες που οφείλονται σε ραδιενεργά υλικά, ιδίως από πηγές υψηλής ραδιενέργειας, και την ασφαλή διάθεσή τους,

δ) θέσπιση αποτελεσματικών ρυθμίσεων για την πρόληψη ατυχημάτων με ραδιολογικές συνέπειες, συμπεριλαμβανομένης της έκθεσης λόγω ατυχήματος, καθώς και τον μετριασμό των συνεπειών σε περίπτωση ατυχημάτων (π.χ. παρακολούθηση του περιβάλλοντος σε περίπτωση ραδιενεργού έκλυσης, σχεδιασμός και υλοποίηση δραστηριοτήτων μετριασμού και αποκατάστασης και συνεργασία με εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς σε περίπτωση έκθεσης λόγω ατυχήματος), και για σχεδιασμό σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, ετοιμότητα και αντίδραση, πολιτική προστασία και μέτρα αποκατάστασης,

ε) στήριξη με στόχο την εγγύηση της ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων και χώρων με πρακτικά μέτρα προστασίας σχεδιασμένα κατά τρόπον ώστε να μειώνουν τους υφιστάμενους κινδύνους από ακτινοβολία για την υγεία των εργαζομένων και του ευρέος κοινού.

2. Ο στόχος που αναφέρεται στο σημείο 2 του άρθρου 2 πρέπει να επιδιωχθεί, ιδίως, μέσω των ακόλουθων μέτρων:

α) στήριξη των ρυθμιστικών αρχών, των οργανισμών τεχνικής υποστήριξης, και ενίσχυση του ρυθμιστικού πλαισίου, κυρίως όσον αφορά την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση των αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων και των ραδιενεργών αποβλήτων,

β) ανάπτυξη και υλοποίηση ειδικών στρατηγικών και πλαισίων για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση των αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων και των ραδιενεργών αποβλήτων,

δ) ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών και πλαισίων για τον παροπλισμό υφιστάμενων εγκαταστάσεων, για την αποκατάσταση πρώην πυρηνικών σταθμών και παλαιών εγκαταστάσεων που συνδέονται με την εξόρυξη ουρανίου, καθώς και για την ανάκτηση και διαχείριση βυθισμένων στη θάλασσα ραδιενεργών αντικειμένων και υλικών.

3. Ο στόχος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 θα περιορισθεί στις τεχνικές πτυχές ώστε να διασφαλισθεί ότι η χρήση μεταλλευμάτων, πρώτων υλών και ειδικών σχάσιμων υλικών δεν παρεκκλίνει από την σκοπούμενη χρήση που δηλώνουν οι χρήστες και θα επιδιωχθεί, ιδίως, με τα ακόλουθα μέτρα:

α) δημιουργία του ρυθμιστικού πλαισίου, των μεθόδων, της τεχνολογίας και των προσεγγίσεων που απαιτούνται για την εφαρμογή διασφαλίσεων για το πυρηνικό υλικό, μεταξύ άλλων, για τη λογιστική καταγραφή και τον έλεγχο σχάσιμων υλικών σε επίπεδο κράτους και φορέα εκμετάλλευσης,

β) υποστήριξη για την υποδομή και την εκπαίδευση του προσωπικού.

4. Τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορούν να περιλαμβάνουν δράσεις για την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας, μεταξύ άλλων την εφαρμογή και την παρακολούθηση των διεθνών συμβάσεων και συνθηκών. Περιλαμβάνουν επίσης ένα ουσιαστικό στοιχείο μεταφοράς γνώσεων (ανταλλαγή πληροφοριών, δημιουργία ικανοτήτων και εκπαίδευση στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας και έρευνας) προκειμένου να ενισχυθεί η βιωσιμότητα των επιτυγχανόμενων αποτελεσμάτων. Θα τεθούν σε εφαρμογή μέσω συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ και/ή με τις αρχές των τρίτων χωρών, τις ρυθμιστικές αρχές στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας και/ή τους οικείους οργανισμούς τεχνικής υποστήριξης και τους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς, κυρίως τον ΔΟΑΕ. Σε ειδικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα μέτρα που αφορούν τα στοιχεία β) και γ) της παραγράφου 1 εφαρμόζονται μέσω συνεργασίας με τους φορείς εκμετάλλευσης και/ή τις αρμόδιες οργανώσεις των κρατών μελών της ΕΕ και τους φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών εγκαταστάσεων των τρίτων χωρών, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/71/Ευρατόμ του Συμβουλίου, και με πυρηνικές εγκαταστάσεις.

Άρθρο 4

Συμμόρφωση, συνέπεια και συμπληρωματικότητα

1. Η πρόοδος προς την επίτευξη των ειδικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2 αξιολογείται, αντίστοιχα, μέσω των ακόλουθων δεικτών επιδόσεων:

- α) αριθμός και σημασία των προβλημάτων που επισημάνθηκαν στη διάρκεια της εφαρμογής της συνεργασίας,
- β) πορεία της ανάπτυξης στρατηγικών στον τομέα των αναλωμένων καυσίμων, των πυρηνικών αποβλήτων και του παροπλισμού, του αντίστοιχου νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου και της υλοποίησης των σχεδίων,
- γ) αριθμός και σημασία των θεμάτων που περιγράφονται στις σχετικές εκθέσεις σχετικά με τις διασφαλίσεις για το πυρηνικό υλικό.

Πριν από την εφαρμογή των σχεδίων και, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε δράσεως, οι ειδικοί δείκτες για την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και την επανεξέταση των επιδόσεων θα καθορισθούν σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2.

2. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι τα θεσπιζόμενα μέτρα είναι σύμφωνα με το συνολικό στρατηγικό πλαίσιο πολιτικής της Ένωσης για τη χώρα εταίρο, και ιδίως με τους στόχους των πολιτικών και των προγραμμάτων της χώρας αυτής στους τομείς της αναπτυξιακής και οικονομικής συνεργασίας.

3. Η χρηματοδοτική, οικονομική και τεχνική συνεργασία που παρέχεται δυνάμει του παρόντος κανονισμού συμπληρώνει εκείνη που παρέχεται από την Ένωση στο πλαίσιο άλλων μηχανισμών.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ

Άρθρο 5

Έγγραφο στρατηγικής

1. Η κοινοτική συνεργασία δυνάμει του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται με βάση γενικό έγγραφο πολυετούς στρατηγικής για τον Μηχανισμό συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας

2. Το έγγραφο στρατηγικής πρέπει να συνιστά γενική βάση συνεργασίας και να καταρτίζεται για μέγιστο διάστημα επτά ετών. Στο έγγραφο αυτό καθορίζεται η στρατηγική της Κοινότητας όσον αφορά τη συνεργασία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών των ενδιαφερομένων χωρών, των προτεραιοτήτων της Κοινότητας, της διεθνούς κατάστασης και των δραστηριοτήτων των αντίστοιχων τρίτων χωρών. Το έγγραφο στρατηγικής αναφέρει επίσης την προστιθέμενη αξία της συνεργασίας, καθώς και τον τρόπο αποφυγής των αλληλεπικαλύψεων με άλλα προγράμματα και πρωτοβουλίες, ιδίως όσα αναλαμβάνουν διεθνείς οργανισμοί που επιδιώκουν παρόμοιους στόχους και οι βασικοί χορηγοί.

3. Στόχος των εγγράφου στρατηγικής είναι να εξασφαλίσουν ένα συνεκτικό πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Κοινότητας και των συγκεκριμένων τρίτων χωρών ή περιφερειών, το οποίο θα είναι σύμφωνο με τον συνολικό σκοπό και το πεδίο εφαρμογής, τους στόχους, τις αρχές και τις πολιτικές της Κοινότητας.

4. Η κατάρτιση του εγγράφου στρατηγικής εξαρτάται από τις αρχές για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας: εθνική οικειοποίηση, εταιρική σχέση, συντονισμός, εναρμόνιση, ευθυγράμμιση προς τα εθνικά ή τα περιφερειακά συστήματα, αμοιβαία ευθύνη και προσανατολισμός στα αποτελέσματα.

5. Η Επιτροπή θα εγκρίνει το έγγραφο στρατηγικής σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2. Η Επιτροπή επανεξετάζει και, εφόσον είναι σκόπιμο, προβαίνει σε ενδιάμεση ενημέρωση του εγγράφου στρατηγικής ή όποτε είναι απαραίτητο, ακολουθώντας την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 6

Πολυετή ενδεικτικά προγράμματα

1. Τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα καταρτίζονται με βάση το έγγραφο στρατηγικής που αναφέρεται στο άρθρο 2. Τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα καλύπτουν περίοδο 2 έως 4 ετών.

2. Τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα καθορίζουν τους τομείς προτεραιότητας που επιλέγονται για χρηματοδότηση, τους ειδικούς στόχους, τα αναμενόμενα αποτελέσματα, τους δείκτες επίδοσης και την ενδεικτική κατανομή κεφαλαίων, τόσο συνολικά όσο και ανά τομέα προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένου ενός ευλόγου αποθέματος μη κατανεμημένων κεφαλαίων· η κατανομή αυτή μπορεί, κατά περίπτωση, να έχει τη μορφή ψαλίδας ή ελάχιστης χρηματοδότησης. Τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα καθορίζουν κατευθυντήριες γραμμές για την αποφυγή των αλληλεπικαλύψεων.

3. Τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα βασίζονται σε αίτημα από τις χώρες εταίρους ή τις περιφέρειες εταίρους και στον διάλογο μαζί τους, με συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών, ώστε να διασφαλίζεται επαρκής οικειοποίηση της διαδικασίας από την ενδιαφερόμενη χώρα ή περιφέρεια και να ενθαρρύνεται η στήριξη των εθνικών αναπτυξιακών στρατηγικών. Για λόγους συμπληρωματικότητας και αποφυγής αλληλεπικαλύψεων, τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα λαμβάνουν υπόψη την τρέχουσα και την υπό σχεδιασμό διεθνή συνεργασία, ιδίως με διεθνείς οργανισμούς που επιδιώκουν παρόμοιους στόχους και τους βασικούς χορηγούς στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 2. Τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα αναφέρουν επίσης την προστιθέμενη αξία της συνεργασίας.

4. Η Επιτροπή θα εκδώσει τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2. Η Επιτροπή, με την ίδια διαδικασία, επανεξετάζει και, ενδεχομένως, ενημερώνει τα ενδεικτικά αυτά προγράμματα, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν επανεξέταση του εγγράφου στρατηγικής που αναφέρεται στο άρθρο 5.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Άρθρο 7

Ετήσια προγράμματα δράσης

1. Τα ετήσια προγράμματα δράσης («προγράμματα δράσης») καταρτίζονται με βάση το έγγραφο στρατηγικής και τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 και 6, αντίστοιχως. Τα προγράμματα δράσης καθορίζονται για κάθε τρίτη χώρα ή περιοχή και διευκρινίζουν τις λεπτομέρειες σχετικά με την εφαρμογή της συνεργασίας κατά τα προβλεπόμενα στον παρόντα κανονισμό.

Κατ' εξαίρεση, ιδίως όταν δεν έχει εγκριθεί ακόμη πρόγραμμα δράσης, η Επιτροπή μπορεί, βάσει των εγγράφων ενδεικτικού προγραμματισμού, να εγκρίνει μεμονωμένα μέτρα βάσει των ιδίων κανόνων και διαδικασιών με τα προγράμματα δράσης.

Σε περιπτώσεις απρόβλεπτων και δεόντως αιτιολογημένων αναγκών, περιστάσεων ή δεσμεύσεων, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει ειδικά μέτρα που δεν προβλέπονται στα έγγραφα ενδεικτικού προγραμματισμού.

2. Στα προγράμματα δράσης καθορίζονται οι επιδιωκόμενοι στόχοι, οι τομείς παρέμβασης, τα μέτρα και τα έργα που προβλέπονται, τα αναμενόμενα αποτελέσματα, οι διαδικασίες διαχείρισης και το συνολικό ποσό της προγραμματισμένης χρηματοδότησης. Στα προγράμματα περιλαμβάνεται συνοπτική περιγραφή των ενεργειών που χρηματοδοτούνται, ένδειξη των ποσών που παρέχονται για κάθε ενέργεια, ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής και συγκεκριμένους δείκτες παρακολούθησης, αξιολόγησης και επανεξέτασης των επιδόσεων, κατά περίπτωση. Εφόσον κρίνεται απαραίτητο, περιλαμβάνονται τα αποτελέσματα από διδάγματα αντληθέντα από προηγούμενη συνεργασία.

3. Η Επιτροπή εκδίδει τα προγράμματα δράσης, τα μεμονωμένα μέτρα και τα ειδικά μέτρα σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2. Η Επιτροπή δύναται να επανεξετάζει και να παρατείνει τα προγράμματα δράσης και τα μέτρα ακολουθώντας την ίδια διαδικασία.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3 η διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 δεν απαιτείται στις εξής περιπτώσεις:

- i) μεμονωμένα μέτρα για τα οποία η χρηματοδοτική βοήθεια της Ένωσης δεν υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια EUR,
- ii) ειδικά μέτρα για τα οποία η χρηματοδοτική βοήθεια της Ένωσης δεν υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια EUR,
- iii) τεχνικές τροποποιήσεις προγραμμάτων δράσης, μεμονωμένων μέτρων και ειδικών μέτρων.

Για τους σκοπούς της παρούσης παραγράφου, ως τεχνικές τροποποιήσεις νοούνται προσαρμογές, όπως

— παράταση της προθεσμίας εφαρμογής,

— ανακατανομή κεφαλαίων μεταξύ δράσεων που περιέχονται στα ετήσια προγράμματα δράσης, μεμονωμένων ή ειδικών μέτρων και έργων κατά ποσοστό όχι μεγαλύτερο από 20 % του αρχικού προϋπολογισμού και ποσό που δεν υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια EUR, ή

— αύξηση ή μείωση του στόχου των ετήσιων προγραμμάτων δράσης, μεμονωμένων ή ειδικών μέτρων κατά ποσοστό όχι μεγαλύτερο από 20 % του αρχικού προϋπολογισμού και ποσό που δεν υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια EUR,

υπό την προϋπόθεση ότι αυτές οι τροποποιήσεις αυτές δεν επηρεάζουν ουσιαστικά τους στόχους των αρχικών μέτρων και προγραμμάτων δράσης.

Τα μέτρα που εγκρίνονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου κοινοποιούνται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και την επιτροπή του άρθρου 11 παράγραφος 1 εντός μηνός από την έγκρισή τους.

5. Για δεόντως αιτιολογημένους επιτακτικούς λόγους επείγοντος που αφορούν την ανάγκη έγκαιρης αντίδρασης της Κοινότητας με σκοπό τον μετριασμό των συνεπειών πυρηνικού ατυχήματος ή ατυχήματος με διαρροή ραδιενέργειας, η Επιτροπή εγκρίνει ή τροποποιεί τα προγράμματα δράσης ή τα μέτρα μέσω αμέσως εφαρμοστέων εκτελεστικών πράξεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11 παράγραφος 3.

6. Η Επιτροπή δύναται επίσης να αποφασίσει να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία αναλαμβάνουν διεθνείς οργανισμοί και βασικοί χορηγοί που επιδιώκουν παρόμοιους στόχους, εφόσον είναι σύμφωνη με τον γενικό στόχο που ορίζεται στο άρθρο 1. Η αντίστοιχη απόφαση χρηματοδότησης λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

Συνέπεια και συμπληρωματικότητα

Τυχόν προγραμματισμός ή αναθεωρήσεις προγραμμάτων που πραγματοποιούνται μετά τη δημοσίευση της ενδιάμεσης έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2014 λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα, τα ευρήματα και τα συμπεράσματα της εν λόγω έκθεσης.

Άρθρο 9

Εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4 και τα άρθρα 3, 4, 5, 7, 8, 9, 12 και 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2014 εκτός εάν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 10

Υποβολή έκθεσης

Η Επιτροπή εξετάζει την πρόοδο που σημειώθηκε κατά την εφαρμογή των μέτρων που έχουν αναληφθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ετήσια έκθεση σχετικά με την υλοποίηση της κατά τον παρόντα κανονισμό συνεργασίας. Η έκθεση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το προηγούμενο έτος για τα χρηματοδοτούμενα μέτρα, πληροφορίες για τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και της αξιολόγησης και την εκτέλεση των δημοσιονομικών δεσμεύσεων και πληρωμών, κατανομημένων ανά χώρα, περιφέρεια και τύπο συνεργασίας.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Επιτροπή συνεργασίας

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 13 Δεκεμβρίου 2013.

2. Οσάκις γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Οσάκις γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011, σε συνδυασμό με το άρθρο 5.

Άρθρο 12

Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 της απόφασης 2010/427/ΕΕ του Συμβουλίου.

Άρθρο 13

Ποσό δημοσιονομικής αναφοράς

1. Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά την περίοδο 2014 έως 2020 ανέρχεται σε 225 321 EUR.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εγκρίνουν ετήσιες πιστώσεις εντός των ορίων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

V. MAZURONIS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Το παρόν παράρτημα καθορίζει τα κατά τον παρόντα κανονισμό κριτήρια συνεργασίας ⁽¹⁾, καθώς και τις προτεραιότητες.

Η συνεργασία πρέπει να βασίζεται στα ακόλουθα κριτήρια.

1. Γενικά κριτήρια και προτεραιότητες

α) Γενικά κριτήρια:

- Η συνεργασία μπορεί να καλύπτει όλες τις τρίτες χώρες παγκοσμίως.
- Προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες και τις χώρες που ανήκουν στην περιοχή της ευρωπαϊκής γειτονίας, κατά προτίμηση χρησιμοποιώντας την ανά χώρα προσέγγιση. Η περιφερειακή προσέγγιση πρέπει να ευνοείται έναντι των χωρών άλλων περιφερειών.
- Σκοπός της συνεργασίας με τις χώρες υψηλού εισοδήματος είναι η διευκόλυνση των σχέσεων μεταξύ των αντίστοιχων ενδιαφερομένων που έχουν αρμοδιότητα για την πυρηνική ασφάλεια και την προστασία από τις ακτινοβολίες. Οι σχέσεις αυτές αποκλείουν οποιαδήποτε κοινοτική χρηματοδότηση προς χώρες υψηλού εισοδήματος μέσω του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, μπορεί να θεσπισθούν ειδικά μέτρα, π.χ. μετά από σοβαρό πυρηνικό ατύχημα, εφόσον απαιτείται και κατά περίπτωση.
- Η κοινή αντίληψη και αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της τρίτης χώρας και της Κοινότητας θα πρέπει να επιβεβαιωθούν με επίσημο αίτημα προς την Επιτροπή, το οποίο δεσμεύει την αντίστοιχη κυβέρνηση.
- Οι τρίτες χώρες που επιθυμούν να συνεργαστούν με την Κοινότητα θα πρέπει να προσυπογράψουν ανεπιφύλακτα τις αρχές της μη διάδοσης. Θα πρέπει επίσης να έχουν ήδη προσχωρήσει στις σχετικές συμβάσεις, στο πλαίσιο του ΔΟΑΕ, για την πυρηνική ασφάλεια, όπως η Σύμβαση του 1994 για την πυρηνική ασφάλεια και η Κοινή Σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης του αναλωμένου καυσίμου και την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων, ή να έχουν λάβει μέτρα που να φανερώνουν τη σταθερή τους δέσμευση να προσχωρήσουν στις εν λόγω συμβάσεις. Η εν λόγω δέσμευση πρέπει να τυγχάνει ετήσιας αξιολόγησης βάσει της οποίας θα λαμβάνεται απόφαση σε σχέση με τη συνέχιση της συνεργασίας. Η συνεργασία με την Κοινότητα θα μπορούσε να έχει ως γνώμονα την προσχώρηση ή τα διαβήματα με στόχο την προσχώρηση στις σχετικές συμβάσεις. Σε επείγουσες περιπτώσεις, η εφαρμογή των ανωτέρω αρχών θα πρέπει, κατ' εξαίρεση, να αντιμετωπίζεται με ευελιξία.
- Για τη διασφάλιση και παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τους κατά τον παρόντα κανονισμό στόχους της συνεργασίας, η τρίτη χώρα αποδέχεται την αρχή αξιολόγησης των δράσεων που έχουν αναληφθεί. Η αξιολόγηση αυτή αναμένεται να καταστήσει δυνατή την παρακολούθηση και επαλήθευση της συμμόρφωσης με τους συμφωνηθέντες στόχους και μπορεί να αποτελεί προϋπόθεση για τη συνέχιση καταβολής της συνεισφοράς της Κοινότητας.
- Η συνεργασία που παρέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας και των σχετικών διασφαλίσεων, βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν αποσκοπεί στην προώθηση της πυρηνικής ενέργειας και, συνεπώς, δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως μέτρο προώθησης αυτής της πηγής ενέργειας σε τρίτες χώρες.

β) Προτεραιότητες

Προκειμένου να δημιουργήσει τους όρους ασφάλειας που είναι αναγκαίοι ώστε να εξαλειφθούν οι κίνδυνοι για τη ζωή και την υγεία των λαών, η συνεργασία απευθύνεται πρωταρχικά στις ρυθμιστικές αρχές στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας και τους οικείους οργανισμούς τεχνικής υποστήριξης. Ο στόχος της συνεργασίας είναι να διασφαλιστεί η τεχνική ικανότητα και ανεξαρτησία τους, και να ενισχυθεί το ρυθμιστικό πλαίσιο, κυρίως όσον αφορά τις δραστηριότητες αδειοδότησης, μεταξύ των οποίων η επανεξέταση και παρακολούθηση αποτελεσματικών και συνολικών αξιολογήσεων του κινδύνου και της ασφάλειας («δοκιμές αντοχής σε ακραίες συνθήκες»).

Στις λοιπές προτεραιότητες των προγραμμάτων συνεργασίας που πρόκειται να αναπτυχθούν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνονται:

- η ανάπτυξη και υλοποίηση υπεύθυνων στρατηγικών και πλαισίων για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων και των ραδιενεργών αποβλήτων,
- ο παροπλισμός υφιστάμενων εγκαταστάσεων, η αποκατάσταση χώρων στους οποίους υπήρχαν πυρηνικές εγκαταστάσεις, καθώς και παλαιών εγκαταστάσεων που συνδέονται με την εξόρυξη ουρανίου, και η ανάκτηση και διαχείριση βυθισμένων στη θάλασσα ραδιενεργών αντικειμένων και υλικών, στην περίπτωση που συνιστούν κίνδυνο για το κοινό.

Η συνεργασία με φορείς εκμετάλλευσης πυρηνικών σταθμών τρίτων χωρών εξετάζεται στις ειδικές περιπτώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, ιδίως στο πλαίσιο των μέτρων παρακολούθησης συνολικής εκτίμησης κινδύνων και ασφάλειας. Η εν λόγω συνεργασία αποκλείει την προμήθεια εξοπλισμού.

⁽¹⁾ Τα κριτήρια λαμβάνουν υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου ως προς τη βοήθεια προς τις τρίτες χώρες στον τομέα της πυρηνικής προστασίας και ασφάλειας (2913η σύνοδος του Συμβουλίου Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας, Βρυξέλλες, 9 Δεκεμβρίου 2008).

2. Χώρες που έχουν ήδη εγκαταστάσεις παραγωγής πυρηνικής ενέργειας

Στην περίπτωση χωρών που έχουν ήδη λάβει χρηματοδότηση από την Κοινότητα, η περαιτέρω συνεργασία θα εξαρτηθεί από την αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν από την Κοινότητα και από την κατάλληλη αιτιολόγηση των νέων αναγκών. Η αξιολόγηση θα πρέπει να επιτρέπει να καθοριστούν με μεγαλύτερη ακρίβεια η φύση της συνεργασίας και τα ποσά που θα χορηγηθούν μελλοντικά στις χώρες αυτές.

Στις χώρες που έχουν ανάγκη συνεργασίας, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη:

- α) ο έκτακτος χαρακτήρας της παρέμβασης σε δεδομένη χώρα, λόγω της κατάστασης που επικρατεί στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας, και
- β) η σημασία της παρέμβασης την κατάλληλη στιγμή, ώστε η κοινή νοοτροπία πυρηνικής ασφάλειας να ενισχύεται, ιδίως όσον αφορά την ανάπτυξη ή την ενίσχυση των ρυθμιστικών αρχών και οργανισμών τεχνικής υποστήριξης και την ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών και πλαισίων για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση των αναλωμένων καυσίμων και των ραδιενεργών αποβλήτων.

Η χρησιμοποίηση των αποστολών IRRS (ενοποιημένη υπηρεσία ρυθμιστικής αξιολόγησης) και της Επιχειρησιακής Ομάδας Ελέγχου Ασφάλειας του ΔΟΑΕ (OSART) θα κρίνεται ευνοϊκά, μολονότι αυτό δεν θα συνιστά επίσημο κριτήριο για τη συνεργασία.

3. Χώρες που δεν διαθέτουν εγκαταστάσεις παραγωγής πυρηνικής ενέργειας

Για τις χώρες που έχουν στο έδαφός τους πυρηνικές εγκαταστάσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/71/Ευρατόμ, αλλά δεν επιθυμούν να αναπτύξουν παραγωγή πυρηνικής ενέργειας, η συνεργασία εξαρτάται από τον έκτακτο χαρακτήρα της παρέμβασης λόγω της κατάστασης που επικρατεί στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας.

Για τις χώρες που επιθυμούν να αναπτύξουν την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας, ανεξαρτήτως αν έχουν ή όχι στο έδαφός τους πυρηνικές εγκαταστάσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/71/Ευρατόμ, και για τις οποίες τίθεται το ζήτημα παρέμβασης την κατάλληλη στιγμή, ώστε η νοοτροπία πυρηνικής ασφάλειας να ενισχύεται παράλληλα με την ανάπτυξη του προγράμματος παραγωγής πυρηνικής ενέργειας, ιδίως όσον αφορά την ενίσχυση των ρυθμιστικών αρχών και των οργανισμών τεχνικής υποστήριξης, η συνεργασία λαμβάνει υπόψη την αξιοπιστία του προγράμματος ανάπτυξης παραγωγής πυρηνικής ενέργειας, την ύπαρξη κυβερνητικής απόφασης σχετικά με τη χρήση πυρηνικής ενέργειας και την κατάρτιση προκαταρκτικού χάρτη πορείας, ο οποίος θα λαμβάνει υπόψη τα ορόσημα στην ανάπτυξη εθνικής υποδομής για την πυρηνική ενέργεια (έγγραφο NG-G-3.1 της σειράς για την πυρηνική ενέργεια του ΔΟΑΕ).

Για τις χώρες που υπάγονται σε αυτή την κατηγορία, η συνεργασία θα πρέπει να αποσκοπεί, κατά κύριο λόγο, στην ανάπτυξη της απαιτούμενης ρυθμιστικής υποδομής, της τεχνικής ικανότητας της ρυθμιστικής αρχής για τα πυρηνικά και του ή των αντίστοιχων οργανισμών τεχνικής υποστήριξης. Θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη και, κατά περίπτωση, να υποστηριχθεί η ανάπτυξη στρατηγικών και πλαισίων για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, μεταξύ άλλων και σε χώρες που δεν προτίθενται να αναπτύξουν ικανότητα παραγωγής πυρηνικής ενέργειας ή έχουν αποφασίσει να μην το πράξουν.

Για τις χώρες που δεν εμπίπτουν στις ανωτέρω κατηγορίες, μπορεί να παρασχεθεί συνεργασία σε έκτακτες περιπτώσεις παρέμβασης όσον αφορά την πυρηνική ασφάλεια. Στις χώρες αυτές θα πρέπει να παρέχεται κάποιος βαθμός ευελιξίας κατά την εφαρμογή των γενικών κριτηρίων.

4. Συντονισμός

Η Επιτροπή θα πρέπει να συντονίζει τη συνεργασία της με τρίτες χώρες με οργανισμούς που επιδιώκουν παρόμοιους στόχους, ιδίως διεθνείς οργανισμούς, μεταξύ των οποίων ειδικότερα ο Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ). Ο συντονισμός αυτός θα επιτρέψει στην Κοινότητα και τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς να αποφεύγουν τυχόν επικαλύψεις ενεργειών και χρηματοδότησης όσον αφορά τρίτες χώρες. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εντάξει στην εκπλήρωση του έργου της τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και ευρωπαϊκούς φορείς εκμετάλλευσης, αξιοποιώντας έτσι την ποιότητα της ευρωπαϊκής εμπειρογνωσίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας και των σχετικών διασφαλίσεων.

Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι δεν θα υπάρχει αλληλεπικάλυψη ανάμεσα στη συνεργασία στον τομέα των διασφαλίσεων, μέσω των μέτρων που μπορούν να θεσπισθούν σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού και τη συνεργασία στους τομείς της ασφάλειας και της μη διάδοσης βάσει του Μηχανισμού για τη Σταθερότητα και την Ειρήνη.